

اقتراح

از طرف هیئت تحریریه نشریه دانشگده

با قبول تمدن اروپائی و ترجمه کتب و نوشته های ملل مختلفه خارجی بزبان فارسی بعض مسائل پیش آمده است که نویسندگان دوست سال قبل ایران از آن آسوده بودند زیرا مبتلا به ایشان نبود ولی برای نویسندگان عصر حاضر حل آن و تعیین تکلیف قطعی در باره آن مسائل از ضروریات است . یکی از آن مسائل طرز استعمال اسامی خاص است مانند نامهای اشخاص و خانواده ها و شهرها و ممالکتها و رودها و امثال آن که در فارسی معلوم نیست آنها را چگونه باید استعمال کرد ، از طرف دیگر بعضی ممکن نیست ما در استعمال این قبیل الفاظ از واضع اصلی یا صاحبان آن نامها پیروی کنیم . مثلا نام آخرین پادشاه سلسه بوربن را فرانسویها « شارل » انگلیسها « چارلس » ، آلمانها « کارل » اسپانیائیها « کارلاس » و ملل دیگر هم شاید طور دیگر تلفظ میکنند ؛ ممالکتی را که ما « آلمان » می گوئیم فرانسویها « آلمانی » انگلیسها « جرمنی » و خود آلمانها « دویچلاند » می نامند ؛ از سابق هم هر کس در ایران نامهای خارجی را بمیل خود و بر حسب اطلاعات و تحصیلات خود استعمال می نماید ؛ حاجی فرهاد میرزا معتمدالدوله در کتاب جام جم نامهای تاریخی و جغرافیائی را با اسلوب انگلیسی آن استعمال می کند ؛ اعتماد السلطنه در کتابهای متعدد خود با اسلوب فرانسوی ، طالبوف هم همان لغات را با اسلوب روسی آن ادا می نماید ؛ آقای سعید نفیسی در کتابی که راجع بتاریخ ترکیه از فرانسه ترجمه نموده اند لغات جغرافیائی را طرزی ادا میکنند که با هیچکدام از اسنۀ اروپائی نمیسازد و در حقیقت خرق اجماع مرکب نموده اند ؛ مثلا آنکارا پایتخت فعلی ترکیه را « انگوریه » مینویسند .

چنانکه ملاحظه میشود بزاینرو در نوشته‌هایی که مورد بحث مسائل تاریخی و جغرافیائی است یا تاریخ بی تکلیفی پیش می‌آید که قهرا بهرج و مرج ادبامنجر می‌گردد. مثل دیگری که در قبال ابن مسئله وضع مشابهی بوضع ما داشتند آنرا شرکدام بنحوی حل نموده و از بی تکلیفی خلاص شده‌اند اینک برای اینکه در زبان فارسی هم این تقیصه اصلاح و هرچ و مرج از میان برداشته شود نشریه دانشگده ادبیات این موضوع را اقتراح میکنند که هر یک از نویسندگان و فضلا رأی خودرا در آن باب اظهار و نظر خودرا باذکر دلیل آن بمجله ارسال فرماید تا آراء اظهار شده در مجله درج و برای استعمال اینگونه الفاظ اسلوب و طرز معینی اتخاذ گردد.